

**Hotărârea Curții (Camera a opta) din 17 iulie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei**(Cauza C-543/07) ⁽¹⁾

**(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Directiva 2002/73/CE — Egalitate de tratament între bărbați
și femei — Accesul la încadrarea în muncă — Formare și
promovare profesionale — Condiții de muncă — Netranspu-
nere în termenul prevăzut)**

(2008/C 223/28)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: M.
van Beek, agent)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezentant: D. Haven, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadop-
tarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor necesare pentru a
se conforma Directivei 2002/73/CE a Parlamentului European și
a Consiliului din 23 septembrie 2002 de modificare a Directivei
76/207/CEE a Consiliului privind punerea în aplicare a princi-
piului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce
privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promo-
varea profesională, precum și condițiile de muncă (JO L 269,
p. 15, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 143)

Dispozitivul

1) Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor cu putere
de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma
Directivei 2002/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului
din 23 septembrie 2002 de modificare a Directivei 76/207/CEE a
Consiliului privind punerea în aplicare a principiului egalității de
tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la înca-
drarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum
și condițiile de muncă, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile
care îi revin în temeiul acestei directive.

2) Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 37, 9.2.2008.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 17 iulie 2008 (cerere
de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de
Oberlandesgericht Stuttgart — Germania) — Procedură
privind executarea unui mandat european de arestare emis
împotriva lui Szymon Kozłowski**(Cauza C-66/08) ⁽¹⁾

**(Cooperare polițienească și judiciară în materie penală —
Decizia-cadru 2002/584/JAI — Mandatul european de are-
stare și procedurile de predare între statele membre — Arti-
colul 4 punctul 6 — Motiv de neexecutare facultativă a
mandatului european de arestare — Interpretarea termenilor
„este rezident” și „rămâne” în statul membru de executare)**

(2008/C 223/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Stuttgart

Partea din acțiunea principală

Szymon Kozłowski

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberlandes-
gericht Stuttgart — Interpretarea articolului 4 punctul 6 din
Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002
privind mandatul european de arestare și procedurile de predare
între statele membre (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6,
p. 3) — Posibilitatea autorității judiciare de executare de a refuza
executarea unui mandat de arestare european emis în scopul
executării unei pedepse cu închisoarea împotriva unei persoane
care rămâne în statul membru de executare în care este rezident
— Termenii „este rezident” și „rămâne” — Interpretarea artico-
lului 6 alineatul (1) UE coroborat cu articolele 12 CE și 17 CE
— Legislație națională care permite un tratament diferit, din
partea autorității judiciare de executare, al persoanei căutate
atunci când aceasta refuză să fie predată, în funcție de calitatea
de resortisant al statului membru de executare sau al unui alt
stat membru

Dispozitivul

Articolul 4 punctul 6 din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului
din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedu-
rile de predare între statele membre trebuie interpretat în sensul că:

— o persoană căutată „este rezident” în statul membru de executare
atunci când și-a stabilit reședința reală în acest stat și „rămâne” în
acest stat atunci când, ca urmare a unei șederi stabile de o anumită
durată în acest stat membru, a stabilit cu acesta din urmă legături
similare cu cele care rezultă din reședință;

— pentru a stabili dacă între persoana căutată și statul membru de executare există legături care să permită să se constate că această persoană intră sub incidența termenului „rămâne” în sensul articolului 4 punctul 6 menționat, este de competența autorității judiciare de executare să efectueze o apreciere globală a mai multor elemente obiective care caracterizează situația acestei persoane, printre care se numără în special durata, natura și condițiile șederii persoanei căutate, precum și legăturile familiale și economice pe care aceasta le întreține cu statul membru de executare.

(¹) JO C 107, 26.4.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 11 iulie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Republica Lituania) — Procedură inițiată de Inga Rinau

(Cauza C-195/08 PPU) (¹)

(Cooperare judiciară în materie civilă — Competență judiciară și executarea hotărârilor — Executare în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Cerere de refuz al recunoașterii unei hotărâri de înapoiere a unui copil reținut ilicit într-un alt stat membru — Procedură preliminară de urgență)

(2008/C 223/30)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Partea din acțiunea principală

Inga Rinau

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Interpretarea articolelor 21, 23, 24, a articolului 31 alineatul (1), a articolului 40 alineatul (2) și a articolului 42 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183) — Cerere de refuz al recunoașterii într-un stat membru A a unei hotărâri pronunțate de o instanță dintr-un stat membru B prin care se dispune înapoierea unui copil, considerat reținut ilicit în statul membru A de mamă, către tatăl copilului, cu domiciliul în statul membru B, căruia îi fusese încredințat minorul

Dispozitivul

- 1) După pronunțarea hotărârii de înapoiere și după aducerea acesteia la cunoștința instanței de origine, în vederea eliberării certificatului prevăzut la articolul 42 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, este lipsit de importanță faptul că hotărârea amintită a fost suspendată, reformată, anulată sau, în orice caz, nu a dobândit autoritate de lucru judecat ori a fost înlocuită cu o hotărâre de înapoiere, în măsura în care înapoierea copilului nu a avut loc în realitate. Deoarece nu s-a exprimat nicio îndoială cu privire la autenticitatea certificatului, iar acesta a fost emis în conformitate cu formularul al cărui model este prezentat în anexa IV la regulament, este interzisă introducerea unei opoziții la recunoașterea hotărârii de înapoiere, sarcina ce revine instanței sesizate fiind doar de a constata forța executorie a hotărârii certificate și de a admite înapoierea imediată a copilului.
- 2) În afara cazului în care procedura urmărește pronunțarea unei hotărâri judecătorești certificate în aplicarea articolului 11 alineatul (8) și a articolelor 40-42 din Regulamentul nr. 2201/2003, orice parte interesată poate solicita refuzul recunoașterii unei hotărâri judecătorești, chiar dacă nu a fost depusă în prealabil o cerere de recunoaștere a hotărârii.
- 3) Articolul 31 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2201/2003, în măsura în care prevede că nici persoana împotriva căreia se solicită executarea, nici copilul nu pot, în această etapă a procedurii, să prezinte observații, nu se aplică unei proceduri de refuz al recunoașterii unei hotărâri judecătorești, formulată fără să fi fost introdusă în prealabil o cerere de recunoaștere cu privire la aceeași hotărâre. Într-o asemenea situație, pârâul, care solicită recunoașterea, poate prezenta observații.

(¹) JO C 171, 5.7.2008.

Recurs introdus la 22 mai 2008 de Philippe Guigard împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia) pronunțate la 11 martie 2008 în cauza T-301/05, Guigard/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-214/08 P)

(2008/C 223/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Philippe Guigard (reprezentanți: S. Rodrigues și C. Bernard-Glanz, avocats)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene